

De chat met.... Truschka Sas.

Na het lezen van stukjes en het horen van verhalen over de Boshoeck, werden wij door Aukje Lok op pad gestuurd naar Truschka Sas. Aukje vertelde ons dat Truschka af en toe in de uitzending is van Omroep Flevoland om daar iets over ons dorp ten gehore te brengen. Wij zelf wisten hier nog helemaal niets vanaf en waren erg benieuwd naar het verhaal hierachter. Zo kwam het dat wij een aantal weken later op de bank zaten voor een volgende chat met... Truschka Sas.

Wat doet Truschka nou precies?

“Elke dag rond 11:30 uur belt Radio Flevoland een persoon uit een dorp of deelstad uit de provincie. Deze persoon krijgt dan de gelegenheid om op iets of iemand de aandacht te vestigen. “Ik word 1 keer in de maand gebeld, meestal op vrijdag. Het gaat dan niet altijd om een persoon, het kunnen ook andere wetenswaardigheden uit het dorp zijn, bijvoorbeeld dat de winkel verplaatst is en weer open is. Ik ben dan live in de uitzending en Leo Schouwenaar, de presentator, stelt een paar vragen. Vooraf e-mailen we vaak even over het onderwerp.”

Nu waren we natuurlijk benieuwd hoe Truschka er bij kwam om dit te gaan doen...

“Adje Henselmans heeft dit heel lang gedaan. Op een gegeven moment is het stokje doorgegeven en vanaf oud en nieuw, tijdens de Luttelgeester nieuwjaarsreceptie 2007, heb ik het overgenomen.”

Truschka wist ons te vertellen dat ze de onderwerpen waar ze over verteld niet altijd zelf verzint.

“Soms vertellen mensen mij dingen die ze graag terug zouden horen op de radio, dit wordt vaak gehonoreerd. Anders haal ik vaak dingen uit onze dorpskrant de “Kijk op Luttelgeest”, bijvoorbeeld de opendag van Kathelijne en dan bel ik het nog even na om het te overleggen.”

Leuk om op te merken is dat Truschka niet altijd hele grote onderwerpen pakt. Zo vertelde ze dat ook kleine dingen in aanmerking komen voor een leuk verhaal op Omroep Flevoland. Truschka heeft bijvoorbeeld eens via wandelgangen te horen gekregen dat een buurvrouw al dertig jaar lang samen met een vriendin zwemt. “Leuk is om dat soort kleine, maar leuke dingen ook eens mee te nemen in een gesprek met Leo”.

“Toen ik ermee begon ben ik voor een kennismaking in de studio geweest om te kijken hoe het er allemaal uitziet, hoe het een beetje gaat in zo’n studio en om kennis te maken met degene met wie je het gesprek hebt. In december zullen ze bij mij thuis langskomen om een opname te maken.”

We vroegen mevrouw Sas of ze eerder al correspondentie ervaringen op had gedaan.

“Nee, ik was dan ook heel verrast en vereerd door de vraag of ik dit wilde doen.”

Nu we wat meer wisten over Truschka’s gesprekken met Leo Schouwenaar waren we ook benieuwd naar Truschka’s mening over de dingen die spelen in ons kleine Luttelgeest.

“Hoe kijk je aan tegen de ontwikkelingen in de glastuinbouw?”

“Het is allemaal wel spannend wat er gaat gebeuren, destijds heb ik in de voorgaande projectgroep gezeten en op stands gestaan om Luttelgeest te promoten. Soms was dat succesvol, soms ook niet, maar we hebben er heel wat uren in gestoken. De ontwikkelingen die nu gaande zijn vind ik wel positief.”

“Je hoort veel verschillende reacties op de ontwikkelingen in de glastuinbouw, negatieve reacties over drukte op de weg, of over buitenlandse werknemers. Hoe denkt u hierover?”

“Tja, alles gaat voortdurend op de kop, alles verandert. Ook in vergelijking met vroeger. Vroeger stonden hier tulpen, nu staan overal kassen. Vroeger woonden de arbeiders in de arbeiderswoningen, straks misschien wel Poolse werknemers. Je houdt het niet tegen, de veranderingen. Vroeger liepen er nooit mensen over de Kalenbergerweg maar tegenwoordig komt er regelmatig iemand voorbij die de ‘Luttelgeester wandelroute’ bewandelt.

Aan sommige dingen moet je gewoon even wennen. Mensen vergeten wel eens hoe goed we het hebben, we mogen eigenlijk helemaal niet klagen.”

Tenslotte waren we nog benieuwd naar die balkende geluiden vanuit het donker, op het erf van huize Hibma... Truschka vertelde ons twee ezels te hebben; Socrates en Marije, ze zijn nu rond de 35 jaar. Truschka en haar man hebben veel plezier aan deze beestjes. Ze hebben ook al regelmatig jongen gehad. Deze beestjes bleven op de boerderij tot ze oud genoeg waren om naar een ander baasje te gaan.

“Het was altijd heel spannend bij wat voor mensen ze terecht kwamen, want we wilden niets liever dan een goed baasje voor onze ezeltjes”.

Met dit onderwerp kwamen we aan het einde van onze derde “chat met...”. De vraag die rest is natuurlijk de vraag aan wie zij het woord door wil geven.....

We willen Truschka bedanken voor haar gastvrijheid en we hopen dat zij nog maar lang ons dorp vertegenwoordigt bij Omroep Flevoland.